

Dames en heren, beste parkmakers, ondernemers, groenliefhebbers, bewoners, bezoekers van Steck, vrienden van de Voedseltuin en Oogsttuin, en natuurlijk Mark Verhoef, Bob Scherrenberg en alle anderen die hier vandaag zijn: wat fijn om hier samen te zijn.

Op een plek die niet alleen groen verkoopt of laat groeien, maar groen ook betekenis geeft. Waar mensen elkaar ontmoeten, ideeën ontstaan en waar je voelt: hier gebeurt iets dat groter is dan deze locatie alleen.

Ik spreek vandaag als parkmaker namens Parkmakers Utrecht. Maar ik sta hier ook omdat ik graag verbindingen leg. Zo ontstond het contact met Steck: De burens, De DOORDOUWERS, zijn in juni ZUSTERPARK geworden.

En dan is de volgende gedachte simpel: als je burens al bouwen aan een sterker, groener en socialer gebied, waarom zou je dat dan niet samen doen?

Parkmaken is voor mij vooral sociaal. Het gaat niet alleen over bomen, paden, egelroutes, water, vogels of mooie vergezichten. Het gaat over: wie komen elkaar hier tegen? Wie voelt zich welkom? Wie kan meedoen?

Hoe beleef je je achtertuin, voortuin, groenstrook en buurtparkje.

Voor wie Parkmakers Utrecht nog niet kent: zo'n zeven jaar geleden begonnen Nationaal Park Utrechtse Heuvelrug en een paar stadmakers uit Utrecht met een grote, maar heel praktische vraag: wat als we de stad en haar omgeving samen zien als één groot park?

Een nationaal park waarin we wonen, werken, recreëren, ons verplaatsen, ondernemen, zorgen, spelen en elkaar ontmoeten. Niet natuur aan de rand van de stad, maar natuur als onderdeel van het dagelijks leven.

Niet eerst bouwen en daarna kijken of er ergens nog een strookje groen past, maar bij iedere ontwikkeling vragen: maakt dit het grotere park sterker?

Parkmaker zijn betekent vooral: doen. Niet lullen maar poetsen. Handen uit de mouwen, mensen bij elkaar brengen, een idee testen, een boom planten, een wandeling organiseren, een vergeten plek betekenis geven.

Als Parkmakers leren we van elkaar, werken samen waar het kan, en maken ook feestjes.

Want ontmoeting is geen bijzaak. Ontmoeting is vaak het begin van alles.

Deze plek ligt in een gebied met een bijzondere geschiedenis. We staan hier niet op zomaar een stukje stad. Fort Blauwkapel, de polder Maartensdijk, de Hollandse Waterlinies: dit landschap vertelt het verhaal van water, verdediging, landbouw, beweging en samenwerking. De Nieuwe Hollandse Waterlinie is niet voor niets, inmiddels 5 jaar, UNESCO-werelderfgoed. In de negentiende en vroege twintigste eeuw kwamen hier boeren, hagenvlechters, verzamelaars, arbeiders en soldaten samen in hetzelfde landschap. Er werd voedsel verbouwd, met water gewerkt, verdedigingswerken gebouwd en routes tussen stad en land gemaakt.

Dat landschap veranderde voortdurend. En dat doet het nog steeds.

Nu zijn het ondernemers, bewoners, vrijwilligers, tuinders, kinderen, natuurmakers en groenliefhebbers die er nieuwe betekenis aan geven.

In Overvecht, een wijk van vele herkomsten en verhalen, ligt een enorme kracht: mensen die verschillende werelden, keukens, talen, tradities en ervaringen meebrengen. Als we die kracht verbinden met natuur, voedsel en buiten zijn, ontstaat er niet alleen een mooier gebied, maar ook meer welzijn, gezondheid en onderlinge betrokkenheid.

Daarom past Steck Buiten zo mooi in deze beweging. Steck verbindt Noorderpark en Overvecht, maar kan ook letterlijk en figuurlijk een toegangspoort zijn: naar buiten, naar de polder, naar de geschiedenis én naar elkaar.

Bij de Voedseltuin en Oogsttuin van Mark Verhoef zie je wat oogsten kan betekenen. Natuurlijk: voedsel uit de grond halen. Maar ook samen zaaien, wachten, leren, delen en genieten. Oogsten is niet alleen iets dat je doet aan het eind van een seizoen. Je oogst ook vertrouwen, kennis, gezondheid en nieuwe contacten.

De DOORDOUWERS laten op hun eigen manier zien dat je samen kunt aanpakken en vooruit kunt komen. En ondernemers zoals Bob Scherrenberg zijn onmisbaar om ideeën niet alleen mooi, maar ook duurzaam en uitvoerbaar te maken.

Dat is de kern van parkmaken: niet wachten tot iemand anders het regelt, maar samen verantwoordelijkheid nemen voor de plek waar je leeft.

Als we vooruitkijken met Steck naar de toekomst, gaat het wat mij betreft niet alleen over gebiedsontwikkeling. Het gaat over de vraag: wie willen we zijn in Utrecht en omgeving?

Willen we een stad waar natuur iets is waar je naartoe moet rijden? Of een stad waarin groen, water en landschap verweven zijn met wonen, werken en opgroeien?

Willen we ontwikkeling zien als iets dat ruimte inneemt? Of als een kans om ruimte terug te geven: aan water, biodiversiteit, beweging, ontmoeting en gezondheid?

Hier liggen kansen om de verbinding tussen Noorderpark, Overvecht, de polder en de Utrechtse Heuvelrug steeds sterker te maken. Met water als structurerend element. Met ruimte voor werk en ondernemerschap. Met plekken waar kinderen kunnen ontdekken, waar ouderen kunnen wandelen, waar buurtbewoners kunnen tuinieren en waar mensen die elkaar nog niet kennen samen iets kunnen doen.

Daar hoort op termijn ook een nieuw groen element bij: een tiny forest, voedselbos of iets vergelijkbaars. Een zichtbare uitnodiging om het gebied in te trekken, om verkoeling te vinden, biodiversiteit te versterken en om samen iets voor de toekomst te planten.

Mijn oproep vandaag is daarom eenvoudig: laten we nadenken over letterlijk groene verbindingen vanuit Steck en De DOORDOUWERS naar Utrecht Overvecht toe, naar Park De Watertoren, het Sjanghai Park, Park De Gagel, de Klopvaart en de Vechtroute.

Niet alleen als lijnen op een kaart, maar als routes die je kunt lopen, fietsen, beleven en verzorgen. Een verbinding met bomen, bloemen, voedsel, water, verhalen, activiteiten en ontmoetingen.

Een route waarop bewoners van Overvecht zich welkom voelen, waarop ondernemers elkaar vinden en waarop bezoekers ontdekken dat de stad hier overgaat in een levend landschap.

Laten we niet wachten op het perfecte plan. Laten we beginnen met de eerste stap, de eerste samenwerking, de eerste aanplant, het eerste gesprek.

Want een park ontstaat niet alleen door ontwerp en beleid. Een park ontstaat doordat mensen zich ermee verbonden voelen. Doordat ze zeggen: dit is ook van mij, ik draag hier graag aan bij.

Dank aan Steck voor de gastvrijheid.

En dank aan iedereen die vandaag bereid is om verder te kijken dan de eigen erfgrens.

Laten we samen bouwen aan een Utrecht waarin stad, polder, water, natuur, werk en gemeenschap geen losse werelden zijn, maar één groot, levend park.

Dank jullie wel.

Robbert van Vliet
Parkmaker, Zusterpark Noordse Parkbuurt